

er forsvarligt for en virkelig venstredemokratisk Samvittighed, og under vort Arbejde derpaa ville vi søge Rapport med den danske Vælgerbefolkning. Dertil vil jeg haabe, at en ny Aand og en ny Tone, mere Lys og Luft i denne Sag skal være det første Skridt til at komme i en saadan Rapport, som vil yde Lykke og Velsignelse for det danske Demokrati i Fremtiden. Derfor sætte vi til en Begyndelse den Pæl, som nu kommer til at foreligge til Afstemning.

Alfred Christensen: Efter det udførlige Foredrag af en saa nær Meningsfælle som det ærede Medlem for Holbæk (Fogtmann), og efter at han har behandlet de Emner, der ligger for, paa en saa indgaaende og indtrængende Maade, er det ikke let for mig, at vende tilbage til de samme Emner. Jeg vil derfor paakalde Tingets Overbærenhed, hvis jeg i mange Retninger bliver nødt til at gaa ind paa de samme Tanker og delvis at udføre dem med de samme Ord, som den ærede foregaaende Taler.

Det, som kalder mig frem som Taler i denne Debat, er en Fortsættelse af Ting, der ere gaaede forud for Debatten, uidentificable Optrin. Jeg har den Følelse, at da det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) i Gaar havde Ordet, brugte han stærke Ord, og jeg kan vel sige: vel stærke Ord. Det ærede Medlem for Løvel er en Mand, jeg sætter stor Pris paa, og jeg tror, at saa stærke Ord som — for at nævne nogle af dem — Meningsløshed, Begrebsforvirring, anvendte overfor Mænd, som i Øjeblikket ikke ere ens Meningsfæller, ere stærkere Ord, end der trænges til i Øjeblikket. Jeg skal tillade mig med et lille Eksempel at illustrere, hvorledes stærke Ord kunne være gode, men for stærke eller vel stærke Ord maa anses for at være skadelige. Det ærede Medlem for Løvel kender vel nok den Vendelbo, der for et Par Aar siden, fordi han ikke havde Tro til Dyrlægen, kaldte Sognets kloge Mænd til at kurere hans syge Gris ved at læse over den. Den syge Gris blev ikke rask, men døde midt under Læsningen, hvorefter Vendelboen slog sig til Ro med disse Ord: Ja, det var wal stærke Ord, du brugte. Jeg tror, det ærede Medlem for Løvel under hele denne Sags Forløb har brugt „wal stærke Ord“, Ord, der ere mere egnede til at splitte end til at samle. Jeg skal blot overfor det ærede Medlem afgive den Erklæring, at jeg nærer ingen personlig Vrede mod ham i den Anledning, thi naar Resultatet bliver

godt, vil jeg ogsaa være glad, og ved et godt Resultat forstaar jeg, at hver Mand faar staa ved sin Overbevisning og paa den Side, hvor han efter det foreliggende hører hjemme.

Om selve Ministerkrisen er der ikke Anledning til at sige ret mange Ord. Det maa staa klart for enhver, baade for Rigsdagsmænd og for den almindelige Befolkning, at det, der har foreligget her, har ikke været en almindelig parlamentarisk Ministerkrise. Der har foreligget en Situation, hvor en Minister, nemlig Krigsministeren, var saaledes situeret overfor Finansudvalget og derefter overfor det samlede Folketing, at hvis han var mødt her til 2den Behandling af sit Budget i disse Dage, havde hans Rolle dermed været færdig, han havde været død som Krigsminister. Dette er fra andre Sider i Ministeriet blevet benyttet til at fortrænge en Minister, som var fuldt ud i Overensstemmelse med dette Ting, nemlig Marineministeren. Denne Handling har ikke kunnet nyde Anerkendelse fra 2 andre Sider i Ministeriet, nemlig fra den afgaaede Konseilspræsident og den afgaaede Finansminister, som ikke fandt, der var nogen Anledning til at ofre en uskyldig Minister paa den skyldiges Alter. Dette har ført til den almindelige Sprængning, og jeg tør sige, at det har vel været Maalet for hele det Mudder, der har været, at trænge den afgaaede Konseilspræsident, den afgaaede Finansminister og den afgaaede Marineminister ud af Ministeriet. Da nu alle disse tre Mænd vare Mænd, hvis Anskuelser vare i Overensstemmelse med Venstres Anskuelser, da det var Mænd, som dette Ting har været glad og fornøjet med for deres Embedsgerning, kan jeg som Medlem af dette Ting kun med den største Beklagelse se, at vi fjerne fra Venstres Ministerium en Udenrigsminister, som vistnok uden Sammenligning var en saa dygtig Udenrigsminister, saa Danmark ikke har haft Mage til ham i mange Aar, en Finansminister, hvis Kapaciteter vare aldeles uomtvistelige, og om hvem man vel kunde bruge de samme Ord, og en Marineminister, hvis Dygtighed var ubestridelig, og som ikke havde nogen Konflikt med dette Ting, men tværtimod i al sin Embedsgerning og i sit Forhold til sit Budget var i fuld Overensstemmelse med Tinget. Altsaa, min Beklagelse følger de afgaaede Ministre, som jeg her har nævnt, og jeg ser ikke, at der havde været nogen parlamentarisk Nødvendighed for at